

Joi, 24 mai 2012

Contingentele elvețiene referitoare la numărul de permise de ședere acordate resortisanților din Polonia, Lituania, Letonia, Estonia, Slovenia, Slovacia, Republica Cehă și Ungaria

P7_TA(2012)0226

Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012 referitoare la contingentele elvețiene privind numărul de permise de ședere acordate resortisanților din Polonia, Lituania, Letonia, Estonia, Slovenia, Slovacia, Republica Cehă și Ungaria (2012/2661(RSP))

(2013/C 264 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de liber-schimb din 22 iulie 1972 dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul din 21 iunie 1999 dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽²⁾, și îndeosebi anexa I privind libera circulație a persoanelor și anexa III privind recunoașterea mutuală a calificărilor profesionale,
 - având în vedere Protocolul din 26 octombrie 2004 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace, ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană ⁽³⁾,
 - având în vedere Protocolul din 27 mai 2008 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Bulgaria și a României ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la SEE-Elveția: obstacole în calea funcționării depline a pieței interne ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010 privind relațiile UE cu țările membre ale AELS,
 - având în vedere decizia Consiliului federal al Elveției din 18 mai 2012 privind invocarea clauzei de salvagardare cu privire la opt state membre ale UE,
 - având în vedere întrebările din 14 mai 2012 și 16 mai 2012 adresate Comisiei, referitoare la contingentele elvețiene privind numărul de permise de ședere acordate resortisanților din Polonia, Lituania, Letonia, Estonia, Slovenia, Slovacia, Republica Cehă și Ungaria (O-000113/2012 – B7-0115/2012 și O-000115/2012 – B7-0116/2012),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Consiliul federal al Elveției a hotărât să instituie, începând cu 1 mai 2012, contingente limitative pentru permisele de ședere de categoria B, pentru o perioadă de ședere de maximum cinci ani, acordate resortisanților din Polonia, Lituania, Letonia, Estonia, Slovenia, Slovacia, Republica Cehă și Ungaria;

⁽¹⁾ JO L 300, 31.12.1972, p. 189.

⁽²⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 6.

⁽³⁾ JO L 89, 28.3.2006, p. 30.

⁽⁴⁾ JO L 124, 20.5.2009, p. 53.

⁽⁵⁾ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 18.

Joi, 24 mai 2012

- B. întrucât, prin adoptarea acestei decizii, autoritățile elvețiene au reactivat o așa-numită clauză de salvagardare, prevăzută la articolul 10 din Acordul din 1999, care permite acestora să instituie astfel de măsuri restrictive în cazul în care, într-un anumit an, numărul de permise de ședere acordate depășește media din ultimii trei ani cu cel puțin 10 %; întrucât autoritățile elvețiene au declarat că există o astfel de situație în cazul resortisanților din opt state membre ale Uniunii Europene (UE);
- C. întrucât clauza de salvagardare reactivată de autoritățile elvețiene, prevăzută la articolul 10 din Acordul din 1999, nu prevede nicio diferențiere pe bază de naționalitate la stabilirea plafoanelor de permise de ședere sau a contingentelor cu privire la numărul acestora și face referire la „persoane angajate sau persoane care desfășoară activități independente din Comunitatea Europeană”;
- D. întrucât, în ce privește resortisanții celor opt state membre care au aderat la UE în 2004, restricțiile cantitative permise de protocolul din 2004 au fost aplicate de Elveția până la 30 aprilie 2011; întrucât la sfârșitul acelei perioade de tranziție se aplică articolul 10 alineatul (4) din Acordul din 1999;
- E. întrucât această situație trebuie privită într-un context mai larg, ținând seama de faptul că autoritățile elvețiene au adoptat o serie de măsuri care periclitează progresele deja înregistrate în implementarea acordurilor bilaterale, cu privire la care Parlamentul și-a exprimat deja preocuparea în rezoluția sa din septembrie 2010;
- F. întrucât Elveția a adoptat o serie de așa-zise măsuri de acompaniere referitoare la Acordul privind libera circulație a persoanelor (ALCP) care pot împiedica furnizarea de servicii în Elveția de către întreprinderi din UE – îndeosebi de către întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) – și întrucât, conform jurisprudenței Curții de Justiție, mai multe din aceste măsuri de acompaniere pot fi acceptabile numai în cazul în care protejează, în mod proporțional, un interes general care nu este deja protejat în statul de origine al furnizorilor de servicii;
- G. întrucât unele din aceste măsuri de acompaniere sunt disproporționate în raport cu obiectivele avute în vedere, cum ar fi obligația de trimitere a notificare prealabilă, cu un termen de așteptare de opt zile, cerința de contribui la costurile comisiilor tripartite legate de respectare și obligația întreprinderilor străine care furnizează servicii transfrontaliere de a depune o garanție de integritate financiară; întrucât aceste măsuri sunt deosebit de oneroase pentru IMM-urile care doresc să furnizeze servicii în Elveția;
- H. întrucât autoritățile elvețiene au hotărât, prin încălcarea ALCP, să interzică taxiurilor din Germania și Austria să transporte pasageri la aeroporturile din Elveția;
- I. întrucât aceste chestiuni au fost discutate în mod repetat cu Elveția în cadrul Comisiei mixte create de ALCP; întrucât această comisie nu a fost în măsură să soluționeze aceste probleme;
- J. întrucât sunt permise doar modificări limitate ale ALCP în scopul adaptării acestuia la evoluția legislației UE în domeniul liberei circulații a persoanelor; întrucât ALCP îi lipsește un mecanism eficace de supraveghere și control judiciar similar cu cele utilizate în cadrul UE și SEE;

Contingentele elvețiene privind numărul de permise de ședere acordate resortisanților din UE

1. regretă profund faptul că autoritățile elvețiene au hotărât să reinstituie limitări cantitative în ce privește permisele de ședere pe lungă durată acordate cetățenilor UE care sunt resortisanți ai celor opt state membre care au aderat la UE în 2004, limitând, astfel, libera circulație a persoanelor prevăzută în Acordul cu UE din 1999;
2. consideră că această decizie este discriminatorie și ilegală prin faptul că nu poate identifica niciun temei juridic pentru o astfel de diferențiere pe bază de naționalitate în tratatele existente dintre Elveția și UE; îndeamnă autoritățile elvețiene să reexamineze decizia luată și să retragă invocarea clauzei de salvagardare;

Joi, 24 mai 2012

3. constată că nu au fost îndeplinite condițiile pentru aplicarea prevederilor articolului 10 alineatul (4) din Acordul din 1999, completat de protocolul din 2004;
4. salută declarația oportună și decisivă a Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei Europene, care a cerut serviciilor din subordinea sa să adopte toate măsurile necesare pentru a solicita autorităților elvețiene să anuleze decizia luată;
5. observă că, în 2008, prin protocolul II, Elveția a acordat dreptul de liberă circulație Bulgariei și României; regretă, totuși, că acordul prevede o perioadă de tranziție de până la șapte ani; deplânge faptul că, în mai 2011, guvernul elvețian a hotărât să extindă până la 31 mai 2014 perioada de tranziție pentru bulgari și români;
6. consideră că, în loc să introducă măsuri restrictive în cadrul actual, cele două părți ar trebui să concluzeze în scopul dezvoltării unui sistem de cooperare mai adecvat, mai eficient și mai flexibil, pentru a facilita și în continuare libera circulație a persoanelor; invită Comisia să abordeze această chestiune cu autoritățile elvețiene cu prima ocazie și să o pună pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a Comisiei mixte create de acord;

Obstacole în calea implementării depline a pieței unice

7. solicită Comisiei să arate ce acțiuni au fost întreprinse de la adoptarea rezoluției Parlamentului din 7 septembrie 2010, să soluționeze problemele referitoare la măsurile de acompaniere care creează dificultăți pentru IMM-urile din UE care doresc să furnizeze servicii în UE și să convingă autoritățile elvețiene să anuleze reglementările care obligă întreprinderile străine ce furnizează servicii transfrontaliere să depună o garanție de integritate financiară;
8. este îngrijorat de decizia Consiliului federal al Elveției de a examina măsuri de acompaniere suplimentare;
9. reiterează preocupările sale legate de situația de la aeroporturile din Elveția, unde, ca o consecință a refuzului autorităților elvețiene, nu se permite taxiurilor din Germania și Austria să transporte pasageri și îndeamnă Comisia să examineze compatibilitatea acestei decizii cu ALCP;
10. regretă faptul că acordul nu ține seama de Directiva 2004/38/CE privind dreptul cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor lor de a se muta și de a locui liber pe teritoriul statelor membre; solicită adaptarea mai dinamică a acordurilor din domeniile legate de piața internă la evoluția acquis-ului UE;
11. consideră că, pentru dezvoltarea în continuare a participării Elveției la piața unică, este esențial ca reglementările să prevadă un mediu transparent și previzibil pentru operatorii economici aparținând ambelor părți;
12. solicită realizarea de noi progrese în găsirea de soluții orizontale la chestiunile legate de necesitatea unei adaptări dinamice a acordurilor la evoluția acquis-ului, interpretarea uniformă a acordurilor, mecanisme independente de supraveghere și control judiciar, un mecanism unitar de soluționare a litigiilor, transparența în sistemul decizional și comunicarea dintre comisiile mixte;
13. subliniază că mecanismele de monitorizare a respectării ce depășesc mijloacele strict naționale sunt importante pentru buna funcționare a pieței interne;

Joi, 24 mai 2012

14. își exprimă disponibilitatea de a sprijini aprofundarea relațiilor dintre UE și Elveția în scopul depășirii problemelor cu care se confruntă cele două părți;

*

* *

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Elveției.

Venezuela: posibila retragere din Comisia interamericană pentru drepturile omului

P7_TA(2012)0227

Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012 referitoare la posibila retragere a Venezuelei din Comisia interamericană pentru drepturile omului (2012/2653(RSP))

(2013/C 264 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Venezuela din 24 mai 2007, referitoare la postul Radio Caracas TV ⁽¹⁾, din 23 octombrie 2008, referitoare la pierderea drepturilor politice ⁽²⁾, din 7 mai 2009, referitoare la cazul lui Manuel Rosales ⁽³⁾, din 11 februarie 2010, referitoare la Venezuela ⁽⁴⁾ și din 8 iulie 2010, referitoare la cazul Mariei Lourdes Afiuni ⁽⁵⁾,
- având în vedere Declarația americană a drepturilor și îndatoririlor omului din 1948, care reprezintă începutul formal al Sistemului interamerican pentru protecția drepturilor omului (SIADO); având în vedere crearea de către Organizația Statelor Americane (OSA), în 1959, a Comisiei interamericane pentru drepturile omului (CIADO), la care Venezuela este parte din 1977, și înființarea statutară a CIADO în 1979,
- având în vedere înființarea Curții interamericane a drepturilor omului în 1979, la care Venezuela este parte din 1981,
- având în vedere rezoluțiile sale din 17 iunie 2010, referitoare la politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului ⁽⁶⁾ și din 18 aprilie 2012, referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în domeniu, inclusiv implicațiile pentru politica strategică a UE în domeniul drepturilor omului ⁽⁷⁾,
- având în vedere îngrijorarea exprimată la 4 mai 2012 de purtătorul de cuvânt al Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului, Rupert Colville, cu privire la posibila retragere a Venezuelei din CIADO,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 484.

⁽²⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 85.

⁽³⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 113.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 69.

⁽⁵⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 130.

⁽⁶⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 69.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0126.